

PATVIRTINTA
Prienu „Žiburio“ gimnazijos
direktoriaus
2023 m. birželio 15 d.
įsakymu Nr. (1.5) V-76

**PRIENŲ „ŽIBURIO“ GIMNAZIJOS
SMURTO ARTIMOJE APLINKOJE ATPAŽINIMO KRITERIJŲ IR VEIKSMŲ, KILUS
ĮTARIMUI DĖL SMURTO AR SMURTO PAVOJAUS ARTIMOJE APLINKOJE,
TVARKOS APRAŠAS**

**I SKYRIUS
BENDROSIOS NUOSTATOS**

1. Prienu „Žiburio“ gimnazijos smurto artimoje aplinkoje atpažinimo kriterijų ir veiksmų, kilus įtarimui dėl smurto ar smurto pavojaus artimoje aplinkoje, tvarkos aprašas (toliau – Aprašas) nustato smurto (fizinio, psichologinio, seksualinio, nepriežiūros) prieš vaiką pasekmės vaiko fizinei, psichikos, dvasinei, moralei ar socialinei sveikatai ir raidai, smurto atpažinimo kriterijus ir Prienu „Žiburio“ gimnazijos darbuotojų veiksmus įtarus, kad vaikas galimai patyrė smurtą artimoje aplinkoje.

2. Aprašo paskirtis – kaip galima anksčiau atpažinti vaiką, kuris patyrė smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, ir imtis būtinų veiksmų užkirsti kelią bet kokių smurto apraiškų pasikartojimui.

3. Aprašas skirtas Prienu „Žiburio“ gimnazijos (toliau – gimnazija) darbuotojams (toliau – Prienu „Žiburio“ gimnazijos darbuotojai).

4. Taikant Aprašą vadovaujamosi šiais principais: geriausių vaiko interesų prioritetiškumo, konfidencialumo, teisingumo, bendradarbiavimo, dalyvavimo, kompleksiško.

5. Apraše vartojamos sąvokos suprantamos taip kaip jos apibrėžtos Lietuvos Respublikos švietimo įstatyme, Lietuvos Respublikos vaiko teisių apsaugos pagrindų įstatyme, Lietuvos Respublikos apsaugos nuo smurto artimoje aplinkoje įstatyme ir kituose įstatymuose.

**II SKYRIUS
SMURTO ARTIMOJE APLINKOJE ATPAŽINIMO KRITERIJAI, PASEKMĖS VAIKO
SVEIKATAI IR RAIDAI**

6. Vaiką žaloja bet kuri smurto forma (Smurto formos ir smurto atpažinimo kriterijai – Aprašo I priedas). Kiekvienas vaikas į patiriamą smurtą ar smurto pavojų reaguoja skirtingai, todėl ilgalaikės patirto smurto ar smurto pavojaus pasekmės vaiko psichikos sveikatai, psichosocialinei raidai gali būti skirtingos. Pasekmių sunkumas priklauso nuo:

6.1. vaiko amžiaus, lyties, individualių jo asmenybės savybių;
6.2. smurtautojo asmeninių bruožų, jo ryšio su vaiku artimumo, smurtinių veiksmų pobūdžio;
6.3. aplinkinių reakcijos ir požiūrio į smurtą, socialinio palaikymo ir vaikui suteiktos pagalbos kokybės.

7. Skirtingo amžiaus vaikai į smurtą ar smurto pavojų reaguoja skirtingai:

7.1. jaunesnio mokyklinio amžiaus vaikai dėl vis labiau besiformuojančių pažintinių gebėjimų, lavėjančios emocijų ir elgesio reguliacijos geba aiškiau suprasti smurtinę situaciją bei prie jos prisitaikyti. Jie išgyvena baimės ir kaltės jausmus, nepasitiki suaugusiais, išgyvena prieštarigus jausmus smurtaujančio tam tikro asmens atžvilgiu, depresyvią nuotaiką, patiria įkyrias mintis ar smurtinių situacijų namuose vaizdinius, pastebimai suprastėja jų dėmesio koncentracija įvairiose veiklose (mokantis, sportuojant), krenta mokymosi pasiekimai, skundžiamasi psichosomatiniiais

pilvo, galvos skausmais, agresyviai elgiasi, atsiskiria nuo bendraamžių, gali formuoti žalingi įpročiai;

7.2. vaikai, gebantys atsiriboti nuo smurtinės šeimos aplinkos, išdrįsta nebendrauti su smurtaujančiu artimoje aplinkoje asmeniu ar pabėgti iš namų / mokyklos bei gali patys imti smurtauti. Paaugliai, gyvenantys smurto artimoje aplinkoje sąlygomis, gali stokoti empatijos aplinkiniams, vengti atsakomybės už savo poelgius, gali padažnėti jų asocialaus elgesio apraiškų, piktnaudžiavimo alkoholiu ar narkotikais, galimi kriminaliniai nusikaltimai. Formuojasi klaidingos šeimos santykių nuostatos ir vertybės.

8. Jei vaikas nepatiria tiesioginio smurto, tačiau gyvena aplinkoje, kurioje yra smurtaujama, ir vaikas yra smurtinio elgesio liudininkas, jis patiria fizinį, protinį, dvasinį, dorovinį vystymąsi žalojančių smurto pavojų.

9. Vaiko patirtas smurtas ar smurto pavojus artimoje aplinkoje gali pasireikšti įvairiais būdais tiesioginiais – skundais arba pasikeitusiu elgesiu, emocinėmis reakcijomis, bendravimo su aplinkiniais ypatumais, pasikeitusiu seksualiniu elgesiu.

III SKYRIUS

PRIENŲ „ŽIBURIO“ GIMNAZIJOS DARBUOTOJŲ VEIKSMAI, KILUS ĮTARIMUI DĖL PATIRTO SMURTO AR SMURTO PAVOJAUS ARTIMOJE APLINKOJE

10. Prienų „Žiburio“ gimnazijos darbuotojų veiksmai kilus įtarimui dėl patirto smurto ar smurto pavojaus artimoje aplinkoje (Prienų „Žiburio“ gimnazijos darbuotojų veiksmų algoritmas, įtarus, kad vaikas patyrė smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje – Aprašo 2 priedas):

10.1. bet kuris gimnazijos darbuotojas, įtariantis, kad vaikas patyrė smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, nedelsdamas apie tai praneša gimnazijos vadovui arba jo įgaliotam asmeniui. Nesant galimybei pranešti gimnazijos vadovui ar jo įgaliotam asmeniui, gimnazijos darbuotojas, įtariantis, kad vaikas patyrė smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje tiesiogiai praneša:

10.1.1. Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniam skyriui ir policijai, jeigu vaikas patyrė smurtą artimoje aplinkoje;

10.1.2. Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui ir Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniam skyriui jeigu vaikas patyrė smurto pavojų artimoje aplinkoje.

10.2. Gimnazijos vadovas, jo įgaliotas asmuo ir (ar) gimnazijos darbuotojas, įtariantis, kad vaikas galimai patyrė smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, tačiau dar negalintis užtikrintai to teigti, gali konsultuotis su gimnazijos Vaiko gerovės komisijos nariu, koordinuojančiu smurto prevencijos veiklos sritį, arba švietimo pagalbos specialistais (psichologu ar socialiniu pedagogu); nesant galimybių gimnazijoje – konsultuotis su Prienų švietimo pagalbos tarnybos specialistais. Gimnazijos vadovas, jo įgaliotas asmuo ir (ar) gimnazijos darbuotojas (kuriam vaikas atsiskleidė patiriantis smurtą, arba turintis gerą emocinį ryšį su vaiku, arba pastebėjęs smurto požymius) gali inicijuoti pokalbį su vaiku, galimai patyrusiu smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje (Prienų „Žiburio“ gimnazijos darbuotojo pokalbio su vaiku, galimai patyrusiu smurtą artimoje aplinkoje, ypatumai – Aprašo 4 priedas).

10.3. Gimnazijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo, gavęs pranešimą iš gimnazijos darbuotojo apie vaiką, patyrusį smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, nedelsdamas praneša:

10.3.1. Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniam skyriui ir policijai, jeigu vaikas patyrė smurtą artimoje aplinkoje;

10.3.2. Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui ir Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniam skyriui jeigu vaikas patyrė smurto pavojų artimoje aplinkoje.

10.4. Gimnazijos vadovas ar jo įgaliotas asmuo, pranešęs apie vaiko, patyrusio smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, atvejį Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniam skyriui ir (ar) policijai, informuoja:

10.4.1. smurtą ar smurto pavojų patyrusį vaiką bei jo tėvus (globėjus), kad su jais susisieks Specializuotos kompleksinės pagalbos centras ir pateikia centro kontaktus;

10.4.2. Gimnazijos Vaiko gerovės komisiją dėl pagalbos vaikui organizavimo ir (ar) teikimo.

10.5. Gimnazijos Vaiko gerovės komisija aptaria vaiko, patyrusio smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, atvejį ir bendradarbiaudama su Specializuotos kompleksinės pagalbos centru, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniu skyriumi nustato švietimo ir (ar) kitos pagalbos vaikui ir (ar) šeimai poreikį (psichologinės pagalbos vaikui mokykloje, švietimo pagalbos ar pedagoginėje psichologinėje tarnyboje, emocinės paramos telefonu ar kita), bendradarbiavimo su vaiko atstovais pagal įstatymą, kitomis institucijomis, užtikrinančiomis vaiko teisių apsaugą ir teikiančiomis pagalbą vaikui ir šeimai, aspektus (įstaigų, teikiančių pagalbą nuo smurto artimoje aplinkoje nukentėjusiems vaikams, kontaktai pateikti internete www.jaunimolinija.lt/lt/infobankas).

10.6. Nepranešimas Specializuotos kompleksinės pagalbos centrui, Valstybės vaiko teisių apsaugos ir įvaikinimo tarnybos prie Socialinės apsaugos ir darbo ministerijos teritoriniam skyriui ir (ar) policijai apie vaiko atstovų pagal įstatymą ir (ar) kitų asmenų daromus vaiko teisių pažeidimus užtraukia atsakomybę Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

IV SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

11. Su Aprašu supažindinami visi gimnazijos darbuotojai.

12. Rekomenduojama gimnazijos darbuotojui, įtarus, kad vaikas patyrė smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, raštu fiksuoti požymius ir visas aplinkybes, kurios sukėlė įtarimą dėl smurto artimoje aplinkoje ir esant galimybei kartu su pranešimu pateikti gimnazijos vadovui ir (ar) jo įgaliotam asmeniui.

13. Gimnazijos darbuotojas, įtaręs, kad vaikas patyrė smurtą ar smurto pavojų artimoje aplinkoje, gimnazijos vadovui arba jo įgaliotam asmeniui praneša raštu arba elektroninio ryšio priemonėmis.

14. Visi dokumentai, esantys vaiko asmens byloje, ir duomenys, susiję su vaiku ir jo asmeniniu gyvenimu, yra konfidencialūs ir naudojami tik tiek, kiek tai būtina vaiko teisių ir teisėtų interesų apsaugą įgyvendinančioms institucijoms ir gimnazijos darbuotojams atlikti pavestas funkcijas.

15. Šis Aprašas gali būti keičiamas Prienų „Žiburio“ gimnazijos direktoriaus sprendimu.

Prienu „Žiburio“ gimnazijos
smurto artimoje aplinkoje
atpažinimo kriterijų ir veiksmų,
kilus įtarimui dėl smurto ar smurto
pavojų artimoje aplinkoje
tvarkos aprašo **1 priedas**

SMURTO FORMOS IR SMURTO ATPAŽINIMO KRITERIJAI

1. Išskiriamos keturios smurto prieš vaikus formos: fizinis, psichologinis, seksualinis smurtas ir nepriežiūra. Prieš vaiką gali būti naudojamas vienos formos smurtas, tačiau dažniausiai pasitaiko keletą jų kombinacija: fizinis smurtas prieš vaiką naudojamas kartu su psichologiniu smurtu ar nepriežiūra. Smurtą artimoje aplinkoje galima atpažinti ne iš vieno, o iš kelių kriterijų.

2. Fizinis smurtas gali pasireikšti:

2.1. smūgiavimu, daužymu, spardymu, stumdymu;

2.2. mušimu;

2.3. purtymu, žnaibymu, draskymu, kandžiojimu;

2.4. tampymu už plaukų ar ausų;

2.5. smaugimu, kankinimu;

2.6. uždarymu ir laikymu tamsoje;

2.7. deginimu (cigarečių gesinimo žymės, kitų įkaitintų daiktų nudeginimai ant kūno), plikymu vandeniu, badymu;

2.8. ginklų ar kitų žalojančių daiktų naudojimu, t. y. tai, kas sukelia vaikui fizinį skausmą ir jį žaloja;

2.9. kitais tyčiniiais fiziniais veiksmais, sukeliančiais vaikui skausmą, darančiais žalą arba keliančiais pavojų jo gyvybei, sveikatai, raidai ar žalą garbei ir orumui.

3. Fizinis smurtas gali būti vienkartinis įvykis arba pasikartojantys, ilgą laiką besitęsiantys veiksmai. Dažniausiai fizinis smurtas palieka žymes ant vaiko kūno, tačiau neretai apie patirtą traumą galima spręsti iš vaiko elgesio ar emocijų.

4. Fizinio smurto atpažinimo kriterijai:

4.1. fiziniai požymiai:

4.1.1. mėlynės arba kraujosruvos (pavienės ar daugybinės vienoje ar keliose vietose), panašaus dydžio, gali būti įvairių daiktų formų (virvės, diržo ir pan.), suaugusio įkandimo (dantų) žymės. Jos gydamos keičiasi nuo raudonos (0-2 dienų) - mėlynos (2-5 dienų) - žalsvos (5-7 dienų) - geltonos (7-10 dienų) - rudos (10-14 dienų) spalvos ir po 2-4 savaičių pranyksta;

4.1.2. nudeginimai (pavieniai ar daugybiniai), nuplikymai įvairiose (matomose ar (ir) nepastebimose) kūno vietose, neturintys pagrįsto paaiškinimo;

4.1.3. nušalimai (sutinusios, paraudusios kojos ar rankos), kuriems nėra pagrįsto paaiškinimo;

4.1.4. įdrėskimai, įpjovimai, nubrozdinimai ar randai, kuriems nėra įtikinamo paaiškinimo ar paaiškinimas nepagrįstas;

4.1.5. burnos ertmės, pilvo ir krūtinės ertmės sužalojimai (kepenų, blužnies), kai tai nesusiję su medicinine būkle ar nėra patvirtinta sunkia netyčine trauma, įgimtomis priežastimis;

4.1.6. stuburo sužalojimo požymiai (slankstelių pažeidimai, kaklo sužalojimas), kaukolės ertmės, kitų kaulų lūžiai (pavieniai ar daugybiniai), kai tai nesusiję su vaiko medicinine būkle (pvz.: trapių kaulų sindromu) ar netyčine sunkia trauma, nėra paaiškinimo arba jis nepagrįstas;

4.1.7. tinklainės kraujosruvos ar akių sužalojimai, kai tai nesusiję su medicinine būkle ar nėra patvirtinta sunkia netyčine trauma, įgimtomis priežastimis. Matomos kraujosruvos vaiko akių tinklainėse, dusimas, vėmimas yra Sukrėsto vaiko sindromo pagrindiniai požymiai, kai vaikas labai stipriai kratomas, purtomas suaugusiojo; dažniausiai šį sindromą patiria kūdikiai iki 1 metų, tačiau jis gali pasitaikyti iki 2 metų amžiaus vaikams.

4.2. emociniai ir elgesio požymiai:

4.2.1. nerimastingumas, baimingumas;

4.2.2. tam tikrų asmenų, vietų baimė;

4.2.3. savęs nuvertinimas;

4.2.5. perdėtas nuolankumas, paklusnumas;

4.2.6. agresyvumas;

4.2.7. nuotaikų kaita, impulsyvios reakcijos;

4.2.8. prislėgtumas;

4.2.9. padidintas jautrumas aplinkos dirgikliams;

4.2.10. nemiga;

4.2.11. valgymo sutrikimai;

4.2.12. atsiribojimas;

4.2.13. probleminis ir (ar) provokuojantis elgesys grupėje ar klasėje;

4.2.14. vengiantis elgesys kasdienėje veikloje;

4.2.15. nenoras eiti mokyklą, stipriai suprastėję ugdymosi/mokymosi pasiekimai;

4.2.16. vengimas persirengti kūno kultūros pamokose, oro sąlygas neatitinkančių drabužių nešiojimas (tai gali būti bandymas slėpti mėlynės ar kitus kūno sužalojimus);

4.2.17. kitais vaiko elgesio ar emocijų pokyčiais.

5. Psichologinis smurtas gali pasireikšti:

5.1. vaiko atstūmimu, kai suaugusieji įvairiais būdais ir priemonėmis vaikui demonstruoja, kad jis yra nemylimas ir nepageidaujamas:

5.1.1. grubia vaiko kritika, menkinimu, „etikečių klįjavimu“;

5.1.2. vaiko plūdumu, jo keikimu;

5.1.3. šaukimu ant vaiko;

5.1.4. vaiko žeminimu, menkinimu;

5.1.5. vaiko erziniu ir šaipymusi iš jo protinių galių ar fizinės išvaizdos;

5.1.6. vaiko demonstruojamos meilės, dėmesio ar prisilietimų atmetimu;

5.1.7. fiziniu ar emociniu vaiko apleistumu;

5.1.8. vaiko išskyrimu/atskyrimu nuo likusios šeimos dalies;

5.1.9. vaiko varymu iš namų;

5.1.10. vaiko neįleidimu namo, prisidengiant disciplinos tikslais ar baudimu.

5.2. vaiko ignoravimu, kai suaugusieji dėl savo emocijų ar kitokių problemų nėra pajėgūs atliepti vaiko emocijų poreikių, negali parodyti vaikui prieraišumo ar rūpintis juo, nesidomi vaiku, nesuteikia jam švelnumo ar nepripažįsta vaiko buvimo, suaugusieji fiziškai yra šalia vaiko, tačiau emociškai jie nėra prieinami:

5.2.1. nenuoseklus suaugusiojo atsakas ar jo nebuvimas į vaiko siekį užmegzti kontaktą;

5.2.2. nesirūpinimas vaiko fiziniais, socialiniais ir emociniais poreikiais;

5.2.3. nesidomėjimas vaiko interesais, veikla, mokyklos reikalais, draugais, jų nepripažinimas;

5.2.4. nelaikymas vaiko savu, jo nepripažinimas;

5.2.5. neužtikrinimas vaikui medicininės priežiūros, saugios, švarios aplinkos;

5.2.6. negebėjimas ar menkos pastangos apsaugoti vaiką nuo pavojingų ar žalingų jam situacijų.

5.3. vaiko terorizavimu, kai suaugusieji grasina, šaukia ar keikia vaikus, išskiria vieną vaiką iš kitų jį kritikuodami, bausdami ar išjuokdami, baugina fizine žala, palikimu ar net mirtimi:

- 5.3.1. perdėtu vaiko erzinimu, šaipymusi, rėkimu, keikimu;
- 5.3.2. grasinimu, vaiko arba kitų bauginimu, gąsdinimu vaiko akivaizdoje;
- 5.3.3. nenuspėjamu, nepagrįstu ir ekstremaliai intensyviu emocijų išliejimu ant vaiko;
- 5.3.4. žodiniiais suaugusiojo grasinimu sužaloti vaiką, save ar kitus;
- 5.3.5. priešišku kitiems šeimos nariams;
- 5.3.6. nenuoseklių ir nepagrįstų reikalavimų vaikui kėlimu;
- 5.3.7. vaiko pašiepimu ir menkinimu kitų akyse;
- 5.3.8. grasinimu atskleisti asmeninę ar trikdančią informaciją apie vaiką.

5.4. vaiko izoliavimu, kai suaugusieji riboja vaiko galimybes įsitraukti/dalyvauti įvairiose veiklose kartu su bendraamžiais, atriboja vaiką nuo jo raidai būtinos emocinės, socialinės stimuliacijos:

- 5.4.1. vaiko palikimu vieno ar be priežiūros ilgą laiką;
- 5.4.2. draudimu vaikui bendrauti su bendraamžiais ar draugais;
- 5.4.3. vaiko atskyrimu nuo įvairios jam būtinos emocinės ir socialinės aplinkos;
- 5.4.4. reikalavimu vaikui nuolat būti namuose/kambaryje;
- 5.4.5. vaiko atrijimu nuo žaidimų su bendraamžiais ir jį džiuginančių veiklų;
- 5.4.6. draudimu vaikui dalyvauti renginiuose, bendraamžių ar šeimos susitikimuose,

šventėse;

- 5.4.7. pernelyg griežtomis bausmėmis už vaiko amžiui įprastą elgesį;
- 5.4.8. vaiko skatinimu atsisakyti draugų ar socialinių kontaktų, kvietimų;
- 5.4.9. per didele vaiko atstovų pagal įstatymą globa ir atsargumu, dėl kurio ribojamas vaiko patyrimas ir mokymasis.

5.5. vaiko socialiniu tvirkinimu, kai suaugusieji palaiko, pritaria ar skatina vaiko dalyvavimą nusikalstamoje ar vaiko amžiaus neatitinkančioje veikloje, leidžia stebėti žiaurų elgesį su gyvūnais, žiūrėti netinkamo seksualinio turinio vaizdus:

- 5.5.1. vaiko skatinimu ar apdovanojimu už neetišką ar nelegalų elgesį;
- 5.5.2. vaiko skatinimu užsiimti prostitucija;
- 5.5.3. psichoaktyviųjų medžiagų parūpinimu vaikui arba jų vartojimu kartu su vaiku;
- 5.5.4. leidimu ar skatinimu įsitraukti į veiklas, kurios yra žalingos sau pačiam ar kitiems;

5.6. vaiko išnaudojimu /eksploatavimu, kai suaugusieji manipuliuoja vaiku ar verčia jį dalyvauti veiklose, neatitinkančiose vaiko raidos etapo ir poreikių, deleguoja jo amžiaus neatitinkančią atsakomybę:

- 5.6.1. vaiko raidos lygį, galimybes ir pajėgumą viršijančiais suaugusiųjų lūkesčiais;
- 5.6.2. vaiko vertimu dalyvauti jam nenorimoje veikloje be pagrįstos priežasties;
- 5.6.3. vaiko amžiaus neatitinkančiu reikalavimu prižiūrėti / rūpintis tam tikrais

asmenimis;

- 5.6.4. vaiko kaltinimu, gėdinimu, smerkimu dėl kitų elgesio;
- 5.6.5. pernelyg aukštais lūkesčiais namų ruošos ar kasdienių pareigų vykdymo srityje;
- 5.6.6. unikalių vaiko temperamento ir asmenybės savybių neigimu ir kita.

6. Psichologinis smurtas - sunkiausiai atpažįstama ir nustatoma smurto prieš vaiką forma, nes ji nepalieka žymių ant vaiko kūno, jo pasekmės pasireiškia tik vėliau, be to, sunku nustatyti ribą tarp vaiko auklėjimo (nuolatinio būgštavimo dėl vaiko laisvalaikio, jo vertimas užsiimti tam tikra veikla ar pan.) ir smurto. Psichologiniam smurtui priskirtinas pastovus vaiko poreikių netenkinimas, nuolatinis vaiko atstovų pagal įstatymą bendravimo su vaiku pobūdis, kuris žalojančiai veikia vaiko asmenybę ir trikdo visavertę jo asmenybės raidą.

7. Psichologinio smurto atpažinimo kriterijai:

- 7.1. vaiko emociniai ir elgesio požymiai:

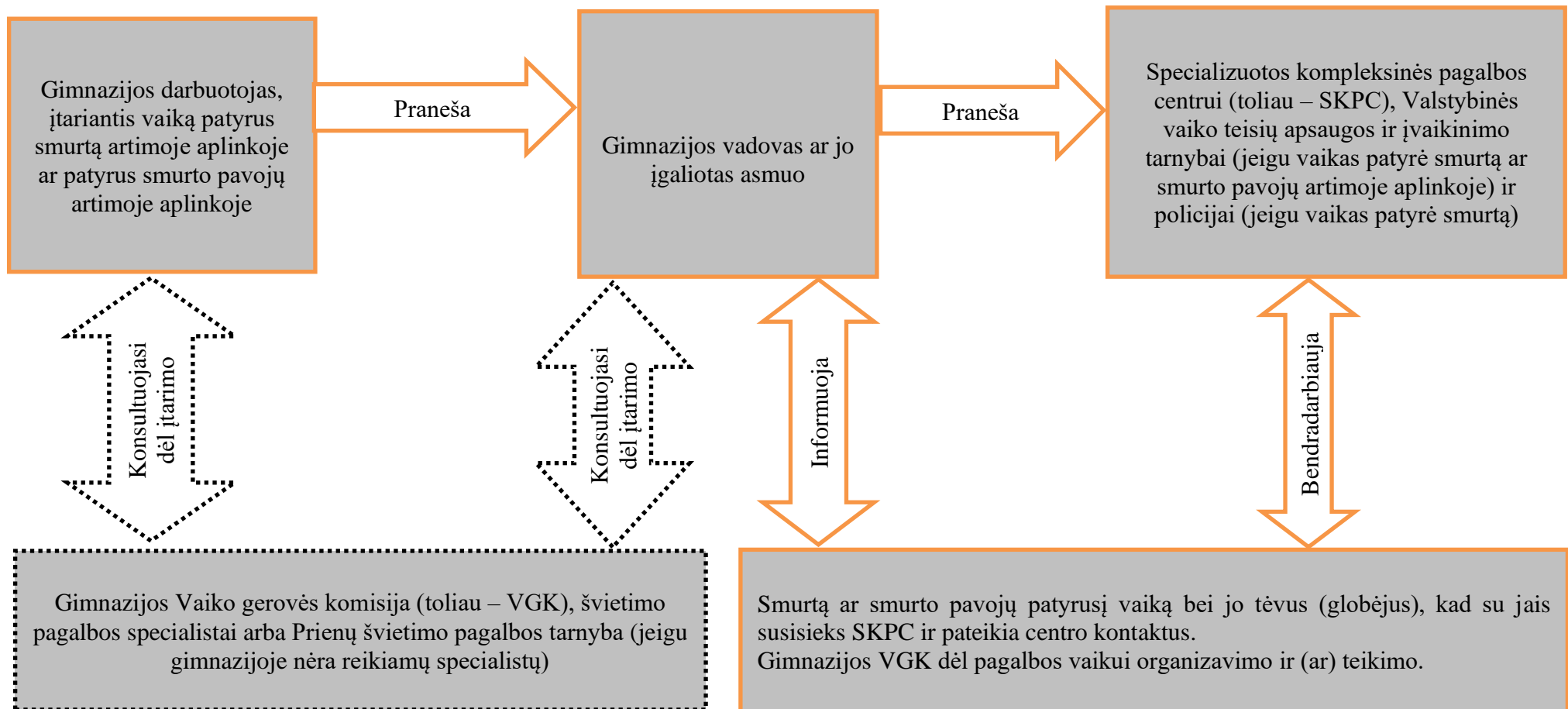
- 7.1.1. perdėtas meilumas, lipšnumas su mažai pažįstamais žmonėmis;
- 7.1.2. pasitikėjimo savimi stoka, nerimastingumas, perdėtas atsargumas;
- 7.1.3. artimo ryšio su vaiko atstovais pagal įstatymą stoka (nesidžiaugia, kai vaiko atstovai pagal įstatymą ateina pasiimti iš gimnazijos);
- 7.1.4. agresyvumas kitų vaikų ar gyvūnų atžvilgiu;
- 7.1.5. vaiko amžiaus neatitinkančios žinios, kalba, elgesys (per daug suaugęs arba pernelyg vaikiškas);
- 7.1.6. sunkumai valdyti stiprias emocijas, jų proveržius;
- 7.1.7. atsiribojimas / atsitraukimas nuo tam tikro asmens;
- 7.1.8. baimė, neapykanta tam tikro asmens atžvilgiu;
- 7.1.9. socialinių įgūdžių stoka, mažai draugų;
- 7.1.10. emocinis nebrandumas (lyginant su bendraamžiais);
- 7.1.11. mikčiojimas, ap sunkinta kalba;
- 7.1.12. psichosomatiniai skundai (galvos, pilvo skausmai, pykinimas);
- 7.1.13. nevalingas šlapinimasis ir tuštinimasis;
- 7.1.14. depresija, uždarumas;
- 7.1.15. save žalojantis elgesys: alkoholio vartojimas, pjaustymasis, suicidiniai bandymai.
- 7.2. psichologinį smurtą prieš vaiką padeda atpažinti suaugusiųjų, psichologiškai smurtaujančių prieš vaiką, elgesio požymiai:
 - 7.2.1. nepagarbos vaikui demonstravimas;
 - 7.2.2. neigiamas pasisakymas apie vaiką;
 - 7.2.3. emocijų vaiko atžvilgiu nerodymas, vengimas vaiką paliesti, apkabinti;
 - 7.2.4. nesirūpinimas medicininiais vaiko poreikiais;
 - 7.2.5. vaiko pravardžiavimas, viešas jo žeminimas;
 - 7.2.6. nuolatiniai grasinimai vaikui sukelti fizinę žalą arba vaiko vertimas stebėti kaip smurtaujama prieš jo mylimą asmenį ar gyvūną;
 - 7.2.7. nerealistinių lūkesčių vaiko atžvilgiu puoselėjimas;
 - 7.2.8. vaiko išnaudojimas namuose kaip tarno ar tam tikro asmens mažesniems vaikams prižiūrėti;
 - 7.2.9. vaiko įtraukimas į „suaugusiųjų reikalus“: skyrybas, tam tikrų asmenų tarpusavio konfliktus.
- 8. Seksualinis smurtas prieš vaiką gali pasireikšti:
 - 8.1. seksualiniais santykiais su prasiskverbimu (analiniais, vaginaliniais, oraliniais);
 - 8.2. daiktų kišimu į lytinius organus;
 - 8.3. vaiko glostymu, lietim, bučiavimu, masturbavimu siekiant seksualiai pasitenkinti;
 - 8.4. vertimu glostyti ar masturbuoti tam tikrą asmenį, bučiuoti, čiulpti, kandžioti jo lytinius organus;
 - 8.5. lytinių organų demonstravimu vaikui;
 - 8.6. vertimu ar siūlymu vaikui nusirenginėti, masturbuoti tam tikro asmens akivaizdoje;
 - 8.7. vaiko įtraukimu į pornografinę veiklą ar prostituciją;
 - 8.8. seksualinio pobūdžio kalbomis su vaiku, nepadorių gestų, pornografinio turinio medžiagos demonstravimu vaikui siekiant seksualinių tikslų.
- 9. Seksualinio smurto atpažinimo kriterijai:
 - 9.1. fiziniai požymiai:
 - 9.1.1. nėštumas;
 - 9.1.2. lytiniu keliu plintančios infekcijos;
 - 9.1.3. poodinės kraujosruvos, nubrozdinimai išorinių lytinių organų, krūtų, sėdmenų, vidinių šlaunų paviršių srityje, kurių negalima paaiškinti atsitiktine trauma;
 - 9.1.4. nepaaiškinamas kraujavimas iš išorinių lytinių organų, makšties;
 - 9.1.5. patinimai, skausmas, niežėjimas analinėje ar išorinių lytinių organų srityje;

- 9.1.6. skausmingas šlapinimasis;
- 9.1.7. sunkumai sėdint ar vaikstant;
- 9.1.8. suplėšyti, dėmėti ar kruvini, drabužiai;
- 9.1.9. sutrikęs miegas, valgymo sutrikimai.
- 9.2. emocijų ir elgesio požymiai:
 - 9.2.1. nuolatinis savo genitalijų lietimasis, trynimas (net iki skausmo);
 - 9.2.2. viešas masturbavimasis, nesiliaujantis net ir vaiką sudrausminus;
 - 9.2.3. vaiko amžiaus neatitinkančios seksualinės žinios, atviras įvairių seksualinių dalykų klausinėjimas (net ir nepažįstamų žmonių);
 - 9.2.4. seksualinio turinio žaidimai; žaidžiant demonstruojama agresija, priešiškus savo arba priešingai lyčiai;
 - 9.2.5. lytinio akto su kitais vaikais, gyvūnais ar žaislais imitavimas;
 - 9.2.6. daiktų kišimas sau ar kitiems į vaginą, užpakalį;
 - 9.2.7. nusirenginėjimas nuogai arba įkyrūs prašymai, kitų nurenginėjimas;
 - 9.2.8. savo kūno gėdijimasis/nekentimas/bjaurėjimasis juo;
 - 9.2.9. suaugusiojo lietimasis, „gundymas“, įmantrus, provokuojantis elgesys;
 - 9.2.10. vengimas nusirengti prie kitų žmonių;
 - 9.2.11. susivaržymas, susikaustymas, įtampa judant, žaidžiant, sportuojant;
 - 9.2.12. įtampa, sustingimas, baimė būti suaugusių žmonių liečiamu, keliamu, apkabinamu, sodinamu ant kelių;
 - 9.2.13. tam tikrų konkrečių vietų baimė, vengimas;
 - 9.2.14. seksualinio turinio detalių, simbolių piešimas.
- 9.3. vaikams, patiriantiems seksualinį smurtą, gali pasireikšti ir kiti, nespecifiški požymiai, kurie galimi ir esant kitokio pobūdžio problemoms:
 - 9.3.1. pernelyg nuolankus, paklusnus elgesys;
 - 9.3.2. socialinių kontaktų vengimas, izoliacija;
 - 9.3.3. nesidomėjimas iki tol mėgta veikla;
 - 9.3.4. artumo, intymumo, fizinio kontakto baimė;
 - 9.3.5. dėmesio koncentravimo sunkumai;
 - 9.3.6. nepasitikėjimas suaugusiaisiais;
 - 9.3.7. konkrečių asmenų baimė ar baimė likti vienam su tam tikru asmeniu;
 - 9.3.8. depresija, suicidiniai bandymai;
 - 9.3.9. agresyvus elgesys;
 - 9.3.10. apetito sutrikimai;
 - 9.3.11. miego sutrikimai, naktiniai košmarai, baimė eiti miegoti;
 - 9.3.12. regresyvus elgesys;
 - 9.3.13. piktnaudžiavimas psichoaktyviomis medžiagomis.
- 10. Seksualinis elgesys yra normali vaiko raidos dalis. Tam, kad būtų galima įtarti/atpažinti seksualinį smurtą prieš vaiką, yra svarbu žinoti vaikų seksualumo raidą ir skirtingiems vaiko raidos etapams būdingą seksualinį elgesį. Aprašo 2 priede pateikiami skirtingo amžiaus vaikų normalaus ir susirūpinimą keliančio seksualinio elgesio pavyzdžiai.
- 11. Nepriežiūra gali pasireikšti:
 - 11.1. fiziniu apleistumu: nesirūpinama vaiko maistu (ar jis nemaitinamas), apranga, higiena, fizine sveikata, saugia aplinka;
 - 11.2. emociniu apleistumu: netenkinami vaiko psichologiniai poreikiai;
 - 11.3. socialiniu apleistumu: nesirūpinama vaiko išsilavinimu, socializacija.
- 12. Nepriežiūros atpažinimo kriterijai:
 - 12.1. vaikas per menkai lyginant su savo bendraamžiais fiziškai išsivystęs, kai tam nėra medicininių priežasčių;
 - 12.2. netvarkinga vaiko išvaizda - murzinas, purvini drabužiai, suplyšusi avalynė;

- 12.3. vaiko apranga neatitinkanti sezono, oro sąlygų;
 - 12.4. vaiko dantys išgedę ir netaisomi, negydomos burnos ertmės ligos;
 - 12.5. vaikas mieguistas, sunkiai susikaupia, apatiškas;
 - 12.6. vaikas nuolat alkanas, vagiliauja maistą;
 - 12.7. vaikas neturi būtinausių mokyklinių priemonių;
 - 12.8. vaikas gali vagiliauti įvairius daiktus iš mokyklos, grupės/klasės vaikų;
 - 12.9. vaikas nereguliariai lanko mokyklą, vaiko teisėti atstovai pagal įstatymą nesilaiko, pažeidžia mokyklos darbo tvarkos taisykles;
 - 12.10. vaiką atveda ar pasiima iš mokyklos jam mažai pažįstami, nuolat vis kiti, neblaivūs, netinkamai besielgiantys suaugusieji;
 - 12.11. vaikas pastebimas elgetaujantis, valkataujantis po pamokų;
 - 12.12. vaikas neturi socialių įgūdžių ar jie nepakankami jo amžiui;
 - 12.13. žemas savęs vertinimas, vaikas yra itin paklusnus;
 - 12.14. vaikas turi žalingų įpročių.
 - 13. Smurtas artimoje aplinkoje gali pasireikšti ir kitomis formomis ir (ar) požymiais.
-

Prienų „Žiburio“ gimnazijos
Smurto artimoje aplinkoje
atpažinimo kriterijų ir veiksmų,
kilus įtarimui dėl smurto ar smurto
pavojų artimoje aplinkoje
tvarkos aprašo **2 priedas**

GIMNAZIJS DARBUOTOJŲ VEIKSMŲ SEKA, ĮTARUS, KAD VAIKAS GALIMAI PATYRĖ SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE

Prienų „Žiburio“ gimnazijos
Smurto artimoje aplinkoje
atpažinimo kriterijų ir veikslių,
kilus įtarimui dėl smurto ar smurto
pavojų artimoje aplinkoje
tvarkos aprašo **3 priedas**

PRIENŲ „ŽIBURIO“ GIMNAZIJOS DARBUOTOJO POKALBIO SU VAIKU, GALIMAI PATYRUSIU SMURTĄ ARTIMOJE APLINKOJE, YPATUMAI

Gimnazijos darbuotojas, įtaręs ar pastebėjęs galimo smurto prieš vaiką požymius vaiko kūne, elgesyje, emocijose ar vaiko atstovų pagal įstatymą bendravime su vaiku, turėtų susirūpinti ir pasidomėti, kas jam nutiko. Kalbėdamas su vaiku gimnazijos darbuotojas turėtų atkreipti dėmesį į kai kurias pokalbio ypatybes:

- sudaryti kiek įmanoma saugesnes ir patogesnes pokalbiui sąlygas (pvz., vienam klaseje), kad vaiko nerimas sumažėtų;
- atsisėsti šalia vaiko arba jam patogiu atstumu viename akių lygyje (nerekomenduojama sėdėti už stalo vienas priešais kitą);
- klausti vaiko, kas jam nutiko, užduodant atvirus klausimus (pvz.: „Šiandien pastebėjau mėlynės ant tavo rankos riešo. Kas tau atsitiko?“ Neklausti: „Ar čia tam tikras asmuo tau mėlynės padarė?“);
- ramiai išklaudyti vaiką, nepertraukinėti, leisti pasakyti, kiek vaikas nori/gali; neprarasti savitvardos: matydamas, kad suaugusysis, kuriam vaikas atsiskleidė, išsigando, supyko ar pasibaisėjo, gali išgąsdinti vaiką, jis gali daugiau nebeapasakoti arba atsiimti savo žodžius;
- tikėti vaiku: jei vaikas prabilo apie smurtą, jis parodė pasitikėjimą suaugusiuoju. Jei vaikas išgirs abejonę, ar jis sako tiesą, daugiau gali nieko nebesakyti, ir smurtas gali tęstis toliau;
- nuraminti vaiką, palaikyti jį: vaikui atskleisti smurtą, veikiausiai, reikėjo sukaupti daug drąsos. Svarbu jam perteikti žinią, kad jis gerai pasielgė kreipdamasis pagalbos (pvz., „gerai, kad tu man pasakei apie tai“, „man gaila, kad tau taip atsitiko“);
- nekaltinti, nesmerkti, nekritikuoti vaiko: svarbu yra vaikui perduoti vienareikšmišką žinią, kad jis nėra kaltas dėl patirto smurto, už tai yra atsakingas suaugęs žmogus, kuris elgėsi neleistinai;
- skatinti vaiką pasidalinti savo išgyvenimais, jausmais: tikėtina, kad vaikas patiria daug įvairių jausmų ir išgyvenimų: baimę būti kaltinamam, baimę dėl smurtautojo keršto, gėdą, kaltę ir kita, kurie jį slegia;
- klausiant, kalbant vartoti suprantamus vaikui žodžius, sąvokas, atitinkančias vaiko amžių, pažintinius gebėjimus ir supratimą, specialiuosius ugdymosi poreikius;
- suprasti, kad vaikas gali būti emociškai prisirišęs prie smurtavusio prieš jį asmens (pvz., jei vaiką seksualiai tvirkino tam tikras asmuo, vaikas gali išgyventi labai prieštarigus jausmus - meilę smurtautojui ir neapykantą jam už padarytą skriaudą), vengti jį kaltinančių, vertinančių ar nukreipiančių klausimų, teiginių;
- patvirtinti vaikui, kad jis gerai padarė pasisakęs apie patiriamą smurtą;
- pokalbio metu patikinti vaiką, kad smurtas prieš jį - ne jo kaltė, o smurtavusiojo atsakomybė;
- klausytis vaiko ir sąžiningai atsakyti į jam kylančius klausimus: vaiką gali kankinti nežinia dėl ateities, smurto atskleidimo pasekmių. Svarbu patikinti vaiką, kad bus

stengiamasi užtikrinti jo saugumą, tačiau nežadėti to, ko nėra galimybės išpildyti (pvz., nereiktų vaikui sakyti „Tavo mama nenusimins“);

- paaiškinti vaikui (atsižvelgiant į vaiko amžių ir supratimą), kas vyks po to, kai jis pasisakė, kokių veiksmų imsisi mokyklos darbuotojas vaikui apsaugoti;
- būti prieinamu vaikui, nepalikti jo vieno su savo problema, mintis ir jausmais.

Rekomenduojama vaiko papasakotas smurtinės situacijos detales užrašyti kaip įmanoma tiksliau, cituojant vaiko kalbą: kada prasidėjo smurtas, kas tai darė, kas apie tai žino/žinojo, kam vaikas yra dar pasakojęs ar (ir) kodėl nepasakojo, kokie, vaiko supratimu, buvo smurtautojo motyvai, kaip vaikas jautėsi po smurtinio įvykio. Gimnazijos darbuotojas turėtų įvertinti, kiek vaiko pasakojimas galimai realistiškas, ar vaiko nurodomos aplinkybės, faktai atitinka sužalojimų turinį, sunkumą (pvz., ant vaiko rankos matoma suaugusio asmens plaštakos dydžio mėlynė, o vaikas sako, kad jam per ranką sudavė penkiametis brolis). Svarstyti apie vaiko patiriamą smurtą galima, kai vaiko sužalojimai yra neįprasti, jo pasakojimas atrodo neįtikinamas. Svarbu prisiminti, kad smurtą patyrę vaikai dažnai neprisipažįsta, kas ir kaip prieš juos smurtavo, dėl įvairių priežasčių: galvoja (ar yra įtikinti), kad yra patys kalti dėl tokio elgesio su jais; nori būti ištikimi savo smurtautojui; bijo smurto atskleidimo pasekmių ar pan.

Kalbantis su vaiku neleistina:

- žadėti tai, ko nebus galimybės ištesėti, pvz., „tau daugiau nieko blogo neatsitiks“;
- versti vaiką detaliam pasakoti apie patirtą smurtą. Svarbu leisti jam kalbėti tiek, kiek jam norisi;
- vertinti ir klausinėti vaiką apie jo jausmus smurtautojui;
- klausti vaiko, kodėl jis anksčiau nepasakė/nesipriešino smurtui; tai vaikui gali sustiprinti kaltės jausmą; jei yra žinoma, kas yra smurtautojas, leisti jam susitikti su vaiku; šiuos klausimus turi spręsti policija ir (ar) savivaldybės administracijos vaiko teisių apsaugos skyrius;
- leisti vaikui atsiskleisti prie kitų vaikų. Reikia saugoti ir gerbti jo privatumą, neatskleisti ir neaptarinėti informacijos su įvykiu nesusijusiais asmenimis.

SVARBU: gimnazijos darbuotojo įtarimai dėl vaiko galimai patiriamo smurto nėra įrodymai. Įrodymų rinkimas - teisėsaugos specialistų kompetencija.

Skubia vaiko apsauga būtina pasirūpinti, kai:

- kyla akivaizdus pavojus vaiko fizinei, psichinei sveikatai;
 - nėra maisto, vaikas badauja;
 - nesaugu dėl higienos stokos (pvz.: tikimybė infekcijoms, nes nėra geriamo vandens ir pan.);
 - dėl psichikos sveikatos sutrikimų paūmėjimų vaiko atstovai pagal įstatymą nėra pajėgūs pasirūpinti vaiko fiziniais, psichologiniais, socialiniais poreikiais;
 - yra tikimybė, kad vaiko atstovai pagal įstatymą, vartojantys psichoaktyvias medžiagas (alkoholį, narkotikus) ir apsvaigę nuo jų, artimiausiu metu nesiliaus to daryti.
-